

Løssalg: 52,50 kr.

ISSN 1904-6375

DANSKE POTTEMAGERE

Medlemsblad for Dansk Pottemagerforening af 1894

Pladeteknik i folkeskolen s. 4

Boganmeldelse s.1

**Ærespris til
Bente Brosbøl
i Faenza s. 5**

Store potter s. 6

Nr. 69
Februar 2025
www.danskepottemagere.dk

INDHOLDSFORTEGNELSE

Formandens leder	Side 1
Boganmeldelse	Side 1
Pladeteknik i folkeskolen	Side 4
Nye medlemmer	Side 5
Strøjer Ler opkøbt	Side 5
Mondial Tornianti	Side 5
Store potter på Kiers Gaard	Side 6
Nyt keramikmarked i Ålborg	Side 8
Annoncer	Side 9

Sidste frist for indsendelse af artikler, læserbreve, annoncer, kommentarer, ris og ros er:

1. juni 2025

Næste udgave af Danske Pottemagere udkommer i juli 2025

Ansvarshavende redaktør:

Meike Diederichsen
Malling Bjergetvej 66
8340 Malling
meikeskeramik@hotmail.com
Tlf.: 26377830

FORMANDENS LEDER

Af Signe Kähler

Inden længe ses vi igen til en forrygende medlemsweekend på Fyn og til generalforsamling om søndagen d. 16. marts klokken 9. Det er mit 8. år som formand for Dansk Pottemagerforening af 1894, og jeg har været virkelig glad for at stå i spidsen for vores faglige fællesskab i alle de år. Men nu er det på tide at give tøjlerne videre til andre og forhåbentlig yngre kræfter. Jeg har andre forpligtelser i mit liv, og i efteråret skal jeg til at studere lidt igen, hvilket betyder, at jeg ikke vil kunne give foreningen den opmærksomhed i lige så høj grad, som formandsposten kræver. Jeg har dog besluttet at stille op til bestyrelsen på ny og håber at blive valgt ind, da jeg gerne vil være med til at støtte en ny formand og også at tage del i bestyrelsesarbejdet.

Da bestyrelsen jo konstituerer sig selv, er jeg sikker på, at mit ønske bliver respekteret af de andre medlemmer af bestyrelsen, men det er selvfølgelig op til jer medlemmer, om jeg bliver valgt ind eller ej. Det er et virkeligt givende stykke frivilligt arbejde at få lov til at sidde med i bestyrelsen for vores forening. Vi får lov til at gøre en masse mennesker glade og at videreføre en stolt forening med mange traditioner, men også med mod til at se fremad, prøve nye ting og til at forny sig i takt med, at tiden ændrer sig. Og det kan vi jo kun, fordi I er der som medlemmer og bakker op om alle de tiltag, vi prøver at stable på benene. Interessen for foreningen har aldrig været større,

vi vokser støt og har gjort det i al den tid, jeg har været formand. Det betyder, at vi skal give plads til nye kræfter, og måske nye måder at tænke på. Så hvis du sidder med en virkelig god idé, eller hvis du synes, at vi kunne gøre noget anderledes, så stil endelig op til bestyrelsen. Eller mød i det mindste op til generalforsamlingen og til medlemsweekenden. Denne gang med en Byttebix, som vi håber, bliver et hit blandt medlemmer, som kan få ryddet op på værkstederne, så andre kan få glæde af det, der ikke bliver brugt, i stedet for, at det ryger på lossepladsen. Jeg er sikker på, at der ligger en pose "hvidt guld", grønlandsk kryolit, et sted eller to, som kan få nyt liv i en spændende glasur. Og netop det med selvgjorte glasurer og hvad de må indeholde, håber vi, at Fødevarestyrelsen kan komme og fortælle os en masse om.

Der er ingen tvivl om, at medlemsweekenden igen i år bliver en ren fornøjelse, og jeg glæder mig til at se så mange af jer som muligt.

Det var den sidste leder fra min hånd indtil videre. Hold jeres hjerter og ovne varme. Mange hilsner fra Signe Kähler, formand

ALKYMISTISK TRÆF

Af Finn Dam Rasmussen

Kommentar til bog og udstilling på Vejen Museum

To forskellige tilgange

Dont fix it, if it ain't broken. Dette udsagn kan sikkert godt karakterisere de fleste keramikeres daglige arbejde. Pga. den meget høje kompleksitet i fremstillingen af et godt stykke keramik er det fristende at vedblive med velfungerende fremgangsmåder og opskrifter. Det medfører så en vis konservatisme. Man holder sig tilbage fra det uforudsigelige og det, som ikke kan gentages. Kan man ikke reproducere en teknik, virkning eller effekt, afskriver man den. Vi kasserer resultater, som vi ikke kan forklare, og opfatter dem som fejl eller uheld. Vi er kunsthåndværkere, og håndværkssiden, produktionen, trækker os i retning af det reproducerbare. Men det giver os også muligheden for den totale beherskelse af alle led i den keramiske fremstillingsproces, hvilket kan resultere i sublime resultater.

Men der er også en anden tilgang til at lave keramik. En mere åben, legende, eksperimenterende tilgang, som i yderste konsekvent gør materialet selv til den skabende instans og keramikeren til en privilegeret arrangør og tilskuer. De, der arbejder på denne måde, taler ofte om deres værker i naturmetaforer: Det er 'naturkræfter', 'naturmaterialer' osv., der er på spil. Lad mig i forlængelse af Vejen-projektet kalde denne tilgang for alkymistisk. Alkymi betyder if. fremmedordbogen 'guldmagerkunst'.

Der er forskellige æstetikker og kunstopfattelser forbundet med disse to tilgange. Den ene stræber efter at reducere tilfældigheder, fx ved at benytte rensede

råvarer og brændinger, den anden søger det liv og de variationer som de 'forurenede' råvarer og brændinger medfører. Disse to tilgange har været til stede lige fra stentøjets introduktion i Europa. Den fandt sted i Frankrig i slutningen af 1800tallet, repræsenteret ved porcelænsfabrikkerne med deres laboratorier over for studiokeramikere med deres selvfundne råvarer. Alle mulige mellempositioner har selvfølgelig eksisteret.

Keramikhistorikeren Merete Bodelsen mener ligefrem, at en sådan mellemposition er det eneste rigtige: "...den tradition i lige høj grad at drage nytte af naturproduktets rige muligheder og kemiens præcise forudsigelser. ... Så længe disse synspunkter fastholdes side om side, kan stentøjet undgå at styrte i de to lige farlige afgrunde: DEN RENE KEMI OG DEN RENE ALKEMI. (M. Bodelsen, 1956, s 75). (note 1) Spørgsmålet er, om en sådan harmoniserende opfattelse er den rette, når det kommer til vores egne individuelle kunstneriske strategier? Som avantgardismens credo lyder: Hvis du ikke går over stregen, er der ingen grund til at gå!

Niels Hansen Jacobsen

Udstillingen på Vejen Museum og den tilhørende bog 'Alkymistisk træf' virker som et godt indspark i ovenstående dilemma. (note 2). Udstillingen er overstået nu, men bogen er tilgængelig. Projektet bestod af en række workshops, hvor en gruppe keramikere dykkede ned i Niels Hansen Jacobsens (1861-1941) keramiske livsværk og søgte at genskabe hans opskrifter og fremgangsmåder. Disse er ikke tilgængelige, da alle hans optegnelser blev brændt kort efter hans død. 'Alkymistisk Træf' handler om at få keramikken til at tale'(s.42). De 10 deltagende keramikere har '...som detektiver søgt at afkode NHJs materialer og arbejdsgange.'(s.42).

Billede fra bogen

NHJ kom til Paris i 1892, hvor det nye stentøj med inspiration fra Japan virkelig var hot. Han blev ven og kollega med flere af de førende franske stentøjskeramikere, havde en betydelig produktion og udstillede på de fineste udstillinger i Paris. En central keramik på den tid var hans nabo Jean Carriès. Han 'dannede skole' (skolen har nu sit eget museum). NHJ kan i det store perspektiv medregnes hertil, både hvad angår genstandstyper, former og glasurer. En af tidens modeting (med japansk inspiration), de fx var fælles om, var skulpturelle masker til vægophæng. I bogen fremhæves, at: 'Det særlige ved NHJs keramik er jo netop det eksperimenterende og grænseoverskridende.'(s 47).

NHJ hører til de allerførste danskere, der arbejdede kunstnerisk med stentøj. Han har ikke haft mange, der direkte fulgte i hans spor i Danmark. Der har snarere været et parallelt spor fra hans 'forbillede' Carriès via Patrick Nordström, der også kendte til Carriès opskrifter. Det beskrives således i et notat i 1936: N. Krebs (dvs Saxbo) overtog Nordströms værksted og modtog mange gode dessiner fra ham. Arne Bang på Holmegaard fik fat i recepter hos Halier, som var Nordströms partner, og selv blandt de yngste unge kan de efterhånden lovlig stærkt fortyndede opskrifter spores tilbage til kilder fra Nordströms værksted. (note 3.)

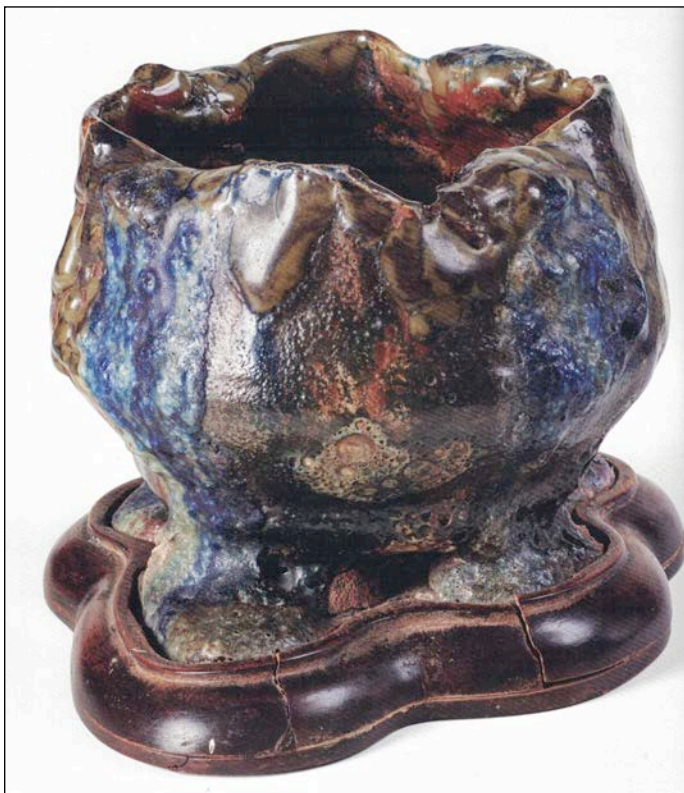
Det er altid lærerigt at studere den situation, hvor en ny kunstform, eller et nyt paradigme bliver etableret. Det er som om modsigelser og dilemmaer, som vil præge den tradition der følger, bliver tydeligere her. Så uanset ens vurdering af NHJs kunstneriske relevans i dag, er hans værk interessant som indblik i et nybrud. Jeg vil derfor se lidt nærmere på nogle af de problemstillinger 'Alkymistisk træf' rejser for en kunstnerisk arbejdende keramik i dag.

Projekt Alkymistisk Træf

Projektet formidler engagement og arbejdsglæde og er vældig inspirerende. Det har utvivlsomt været sjovt og lærerigt at være med for de deltagende keramikere. Bogen er en god kur mod egne skyklapper og et råb om at turde vove sig længere væk fra det sikre og velkendte. Projektet tager udgangspunkt i NHJs tilgang til at lave keramik, som er meget centreret om materialiteten. Han karakteriserer selv sin opfattelse således: "Der er det tiltalende ved keramik, at man selv skaber stoffet" (s 75). "Jeg regner et stykke stentøj for at være godt, når det i hele sin karakter er som et lava, en stump af jordens urstof løst ved eruption." (s 5). Han betegner det, som vi normalt kalder glasuopskrifter som "opfindelser" (s.69). Det er vel denne selvforståelse, der har påkaldt projektets 'alkymist'-titel.

NHJs værker udtrykker en glæde over de virkninger, han har skabt. Er genstanden interessant, men samtidig fysisk defekt, redder han den ved at indfatte den i træ eller metal. Helt parallelt til hvordan man tidligere monterede fine sneglehuse, ædelstene eller ravklumper som udstillingsstykker, eller hvordan man i Østen udstiller særlige klippestykker, der har ligget århundreder i floden, eller hvordan

børn samler smukke sten og grene. Fx redder NHJ en krukke, hvor glasuren er flydt ned i søer på ovnpladen ved simpelthen at tilskære ovnpladen, så den passer krukens form. Og så indfatte det hele i en fodkant af træ. NHJ siger selv: "Jeg har været besat af den keramiske dæmon, hvilket vil sige, at jeg til forår udstiller nogle krukker, som efter almindelig pottemagerforstand er mislykkede." (s 79)

Billede af den omtalte krukke (fra bogen)

Hans arbejdsform tager ofte udgangspunkt i en drejet genstand, som han vrider skæv, modellerer, skærer i og deformerer på mangfoldige måder. Alt sammen for at muliggøre glasurernes og andre stoffers flyde- og smelteforløb under brændingen. Han placerer ofte diverse smeltelige stoffer øverst på genstandene, så de kan flyde i baner ned langs siden. Han ombrænder ofte flere gange. Det er en 'frygtløs eksperimenteren' (s 88), som kan resultere i spændende resultater, men også i mange ligegyldigheder. Og i mange potteskår, som 'køkkenmøddingen' ved hans værksted bevidner – skår som i øvrigt er et materiale, projektet har arbejdet med. Det forekommer mig, at NHJ prioriterer overfladen over formen, – hvilket er lidt paradoksalt for en billedhugger, der har skabt meget markante skulpturer. Som en anmelder fra Parisertiden skrev om hans keramik: 'Formerne ... er desværre lidt ubestemmelige.' (s 78)

Projekt 'Alkymistisk Træf' kommer godt ud ad mange af de sideveje, som samler sig i NHJs værker. I kapitel 3 undersøger de det ler, han brugte, hvilket fører dem til lokale forekomster af stentøjsler, som vi ellers ikke troede, forekom i Danmark. Kapitel 4 drejer sig om NHJs glasurer, som man ikke kender opskrifterne på, og som man prøver at rekonstruere. Som jeg læser det, har han dels benyttet opskrifter fra Carriés, som var og er tilgængelige, og dels diverse købeglasurer, som han tilsatte forskellige stof-

fer. Jeg synes, de deltagende keramikere er meget ærbødige overfor NHJ. Det virker som om, de er blevet helt opslugt af forsøgene på at genskabe hans glasurer (det har givetvis også været en spændende proces) og lidt har glemt diskussionen om, hvad vi skal med deres resultater.

Kapitel 5 drejer sig om NHJs anvendelse af glas. Han placerer glasstykker øverst på sine krukker, så de flyder ned ad siderne, eller han blander glasmel med glasurer. Han betegnes rammende som 'materialeanarkist'. Kapitlet tydeliggør, at smelteprocesserne har været et meget centralt fokus for NHJ. Det konkluderes: "Som det ses i hans arbejde med glas, har han bevæget sig fra at være den, der modellerede og bestemte formen, til at være den, der lod materialet bestemme, hvilken form det ville indtage, når det selv flød ud." (s 183)

Kap. 6 handler om NHJs anvendelse af metal i sine keramiske værker. Forskellige metaller har gennem keramikens historie været brugt til at montere keramik i forskellige former for indfatning i form af låg, hanke, fødder, rammer, osv. Det benyttede NHJ sig også af. Muligvis fordi han mente, det i sig selv var et bidrag til værket, men formentlig først og fremmest, fordi det var en måde at redde ting på, som havde tekniske defekter, der ville ødelægge oplevelsen af værket. Noget tilsvarende gælder for hans brug af træ til sokler og indfatning. Det er tydeligt, at hans intention har været at gøre 'soklen' til en formmæssigt integreret del af værkerne. 'Den klassiske sokkel og kodeks sprængte han, når hans skulpturelle hovedværk 'Skyggen', som en tåget klat med den indbyggede aerodynamisk bølgende form, strakte sig vandret på langs uden den klassiske ro, orden og harmoni. (s 192).

Bogen afsluttes med kommentarer fra de 10 medvirkende keramikere og billeder af de arbejder, de har lavet med afsæt i NHJs oeuvre. Desuden findes der en række film på Vejen Museums hjemmeside hvor deltagerne parvis debatterer med hinanden.

Sammenfattende synes jeg, det er et godt projekt, der formår at gøre NHJs keramik aktuel. Det er spændende og inspirerende. Det vigtigste budskab, bogen efterlader hos mig, er en lyst og glæde ved at eksperimentere. Projektet kan rejse mange diskussioner om, hvad god keramik kan være, og hvad vi kan forstå ved keramisk kunst. Hvor ender forsøg og eksperimenter med materialer, og hvor begynder kunsten? At der i dag ikke findes et gyldigt kunstbegreb, fritager os jo ikke fra at reflektere over disse problemer.

Der har været en strømning af materialeorienteret keramik gennem de sidste 10-15 år, med flydende, løbende, dryppende, kogende og boblende glasurer. De forekommer mig imidlertid ikke inspireret af NHJ. Hans bedste værker er mere radikale. Keramikeren Gitte Jungersen skrev for nylig: "I dag ser jeg det 'primitive' overalt, hvor interessen for det ukontrollerede og naturkraften i materialet nærmest er trendy. På sin vis er det et udtryk, som passer godt ind i

den anti-position, som kunsthåndværket på mange måder har indtaget siden industrialiseringen.” (note 4).

Er 'alkymismen' så en anti-position til kunsthåndværket med dets krav om håndværksmæssig beherskelse? Det siges i bogen om NHJ: “Han lader ikke sin KUNSTNERISKE PRAKSIS begrænse af traditionelle håndværksprincipper.” (s140), men også om en af hans krukke: “..er det sket som en hændelig tilfældighed, eller om han har gjort det med vilje, er svært at afgøre.” (s 87). Sat på spidsen: Hvis et kunstværk beror på det ukontrollerede, det tilfældige, på at 'materialet selv bestemmer' - kan man så afgrænse det fra ikke-kunst?

Noter:

1. Merete Bodelsen: Patrick Nordström. 1870-1929. Kbh 1956

1. Alkymistisk træf. Et keramisk møde mellem fortid & nutid. Hovedforfatter Teresa Nielsen. Vejen Kunstmuseum, 2023.

2. Citat fra Thorkild Olsen på Den kongelige porcelænsfabrik 1936, Lautrup Larsen, Stentøj. 2007, s 476.

3. Gitte Jungersen, i kommentar til værk af Anne Tophøj, i 'Indhold', s 7. Peach Corner, 2024. Tophøj er deltager i Alkymistisk træf.

PLADETEKNIK I FOLKE-SKOLEN

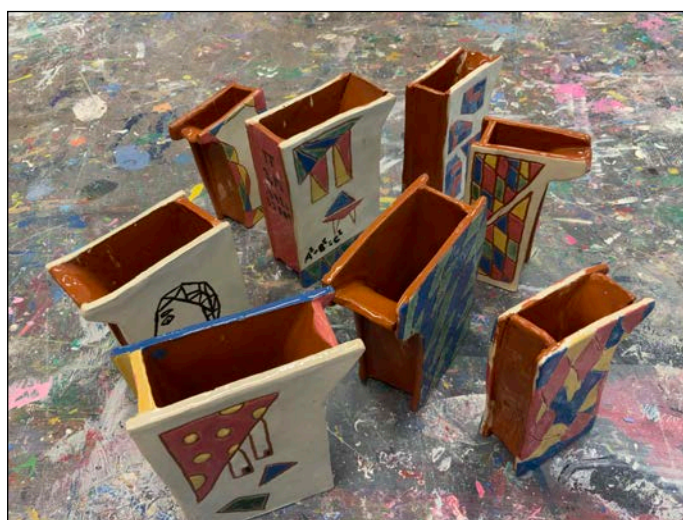
Af redaktøren

Keramik er populær som sjældent før, selv hos unge mennesker på landets folkeskoler. Derfor lod jeg mig i dette skoleår overtale til at udbyde keramik som valgfag på 9. årgang. Jeg havde ellers forsvoret, at jeg nogensinde skulle lave keramik med børn og unge, og det blev også kun på betingelse af, at alt, hvad vi lavede, skulle tage udgangspunkt i en plade. For en plade kan selv den mest pølsefingrede teenager skære fra stok.

Jeg gik i tænkeboks og værksted, og holdet endte med at lave utrolig mange rigtig fine små genstande - alt sammen i rødler og med begitning. For det er det, skolen har mulighed for inden for budgettet.

Kronen på værket blev de såkaldte 'Picassokander'. Vi kiggede først lidt på Picasso og kubisme, for jeg tænkte, at det nok ville være forholdsvis nemt og overskueligt at dekorere et ansigt ved hjælp af geometriske former, eller også bare nogle geometriske former på en plade. Derefter byggede eleverne deres små kander af pap.

Papdelene skulle de så bare lægge oven på deres lerplader, skære ud og samle de enkelte dele med slikker. Tanken med den flade kande var, at siderne kunne fungere som fødder under brændingen, så der var mest mulig glaseret flade, men ingen grund til at bruge trefødder.

Brug af begitning har den fordel, at eleverne stort set kan genkende farverne også før de er brændt, og at de kan bruge både pensel og tube. Og så bliver det så farvestrålende og flot! Jeg gør det nok igen til næste år.

NYE MEDLEMMER

Vores nyeste medlem hedder Mette Styrbæk. Mette er uddannet keramikker fra Århus Kunsthøjskole, og hun blev inspireret til at søge om medlemskab i foreningen, efter at hun havde set vores udstilling på Annaborg i Oktober.

Med inspiration i de danske og japanske traditioner fremstiller hun primært unika i stentøj ved drejeskiven i sit værksted "Lerhuset" i Gilleleje.

Mette arbejder funktionelt med små serier af brugskunst, bl.a. kopper, skåle mm. Derudover arbejder hun også med større drejede unikaværker, hvor den klassiske cylinderform går igen med forskellige udtryk og størrelser. Gentagne dekorationer kendetegner værkerne og binder brugskunst og unika sammen. Glasurerne er holdt i rolige og lyse jordfarver, med tendens til det rå og perfekt uperfekte. Hun søger konstant efter nye udtryk i samspillet mellem form og glasur.

Foruden sit selvstændige arbejde i eget værksted, underviser Mette også i keramik under FOF. Desværre har flere omstændigheder gjort, at hun har været væk fra keramikken i en årrække, men nu er hun kommet stærkt tilbage og ser frem et keramisk fællesskab i pottemagerforeningen med sparring, udstillinger, workshops mm.

ET KAPITEL ER SLUT: STRØJER LER OPKØBT

Strøjer Ler, som mange af foreningens medlemmer husker fra spændende rundvisninger i årenes løb, har med udgangen af 2024 lukket for alt direkte salg. Firmaet er i 2023 blevet solgt til det store teglværkskonsortium Egersund Wienerberg.

Strøjers ler kan stadig købes gennem de sædvanlige forhandlere, men ikke længere direkte fra Strøjer. Til gengæld har vores medlem Tina Marie Brok Jensen valgt at overtage og videreføre forhandlingen af Strøjers ler, samt ler fra Goerg & Schneider, som Strøjer også har i fast sortiment. Det sker gennem den nystartede virksomhed ClaySense.dk, som Tina Marie har etableret sammen med sin mand, Michael. Derudover har de også overtaget salget af BOTZ glasurer og er dermed blevet en af deres to autoriserede forhandlere i Danmark.

"Da vi i slutningen af november blev spurgt, om vi ville overtage forhandlingen af Strøjer Ler, var vi ikke i tvivl – vi sagde straks ja!" fortæller Tina Marie. ClaySense tilbyder direkte pallelevering af ler, samt levering af BOTZ glasurer over hele Danmark. Der er også mulighed for afhentning af forudbestilt ler og glasur på Fyn i Morud, kun fem minutter fra motorvejen ved Odense.

Michael har en baggrund inden for salg, IT og markedsføring, mens Tina Marie kombinerer sin erfaring som keramikker med en design- og merkantil uddannelse. Sammen danner de et stærkt team med fokus på høj service og konkurrencedygtige priser. "Vi har bevidst holdt udgifterne nede for at kunne tilbyde ler og glasurer til gode priser. Vi ved, hvor meget stigende omkostninger har påvirket pottemagere og keramikere, så vi vil gøre en forskel," siger Michael. Læs mere og bestil på ClaySense.dk

MONDIAL TORNANTI 2024

Af Karin Petersen

Hun har jo sagt det i rigtig mange år, Bente Brosbøl Hansen: "Kom til Faenza i Italien og deltag i verdensmesterskabet i drejning". Enkelte har i tidens løb fulgt opfordringen, dog vistnok kun som tilskuere. Bente Brosbøl Hansen har gennem tiden vundet 1. prisen rigtig mange gange og har engageret fortalt om arrangementet, som trækker tusindvis af tilskuere.

2024 blev så året, hvor vi var en stor flok danske pottemagere med påhæng, som fulgte Bentes opfordring. Og hvilken oplevelse, der ventede os!

Faenza er hvert andet år vært for **World Masters Technical Championship** for herrer og damer. Her konkurreres, som ved vores eget danske mesterskab, om på tid at producere den højeste cylinder og det bredeste fad. I starten bliver der trukket lod om, hvilken lervægt, der skal arbejdes med - 6, 7 eller 8 kilo.

Dertil kommer den æstetiske konkurrence, en konkurrence om at dreje en præcis model med bind for øjnene, og et væld af andre underholdende indslag. Samtidig afvikles et kæmpe marked med flere hundrede boder med keramik og udstyr. Byen er på den anden ende, og der er udstillinger, åbne værksteder og underholdning over det hele.

Seks medlemmer af Pottemagerforeningen deltog i konkurrencerne: Bente Brosbøl Hansen (bosiddende i Sverige, og registreret som svensk), Karin Petersen, Christian Glahn, Arne Sørensen, Mads Ottow og Henning Fjendbo (se billederne t.h.)

Efter indledende konkurrencer og finaler, var det tid til præmieoverrækkelse. Som en ekstra udmærkelse modtog en tydelig rørt Bente Brosbøl Hansen en **Lifetime Achievement Award** som påskønnelse for hendes fine resultater gennem årene. Pottemagere og ægtefæller beretter samstemmende om en rigtig god oplevelse i Faenza. Det er nok ikke sidste gang, vi vil se dansk deltagelse!

STORE POTTER PÅ KIERES GAARD

Af Louise Lange

"Julen varer lige til påske...", sådan går den velkendte julesang, som vi sikker alle har sunget i den forgangene jul. Men gør den nu også det? Hvis man spørger de 15 deltagere af drejekurset i Højer den 31.1.- 2.2., så ja! det gjorde den så sandelig, i hvert fald hen over Kyndelmisse-weekenden.

Torsdag den 30. januar lod 15 spændte kursister sig indkvartere på Kiers Gaard kursuscenter i Højer til tre fantastiske undervisningsdage med fokus på drejeteknikken "sektionsdrejning". Den verdenskendte pottemager Bente Brosbøl Hansen havde ladet sig overtale til at forlade sit elskede Sverige for en stund for at nørde ler og drejeteknikker med en

flok sultne kursister fra hele landet. Pottemagerforeningen havde sponsoreret undervisningen, så kursisterne skulle blot betale for overnatning og forplejningen på kursusstedet henover den forlængede weekend.

Kiers Gaard kursuscenter er en gammel, firelænget, stråtekt gård fra 1700tallet, som oprindeligt blev brugt i forbindelse med østersforpagtning. Den smukke, velholdte gård er i dag et samlingspunkt for aftenskoler, kurser, musikarrangementer og teatergrupper. De har et stort og velfungerende keramikværksted i hovedbygningen, som pottemagerforeningen havde fået lov til at leje.

I løbet af torsdag eftermiddag og tidlig aften kom alle deltagerne dryssende fra nær og fjern. Aftenen gik med at blive indkvarteret på værelserne, hvor vi skulle bo flere sammen, få lidt at spise og se stedet an. Fredag morgen stod alle spændte og glade op til fælles morgenmad i køkkenet, og kl. 9 var det afgang til værkstedet. Alle kursister fik hver tildelt en arbejdsplads med tilhørende drejeskive.

Bente startede med at vise os en lille billedepræsentation af sine værker, mens hun fortalte om, hvordan man drejer så tynde, store krukker, og ikke mindst

hvordan man sætter sig selv op til det rigtige mindset for at kunne lave så store ting. "Jeg starter faktisk, allerede inden jeg er stået op," fortæller hun med et stort smil.

Efter Bente havde demonstreret på drejeskiven, hvordan man mestrer teknikken i virkeligheden, var det tid til, at vi kursister selv skulle i gang. Stemnin-

gen havde været høj, og der var blevet snakket godt og grundigt igennem, lige siden ankomsten dagen før, men da alle havde sat sig ved skiverne med det nybankede ler (som vi, der ikke mestrede den teknik til fulde, fik et lynkursus i) ville man have kunnet høre en knappenål falde til gulvet. De næste timer blev arbejdet koncentreret på Kiers Gaards værksted. Rummet var fyldt med frustration, glæde, zen, håbløshed, forløsning og lykke i eet stort sammensurium.

Dagen gik med at afprøve og forstå teknikken, med en velfortjent frokostpause ind imellem. Aftenen blev hyggeligt akkompagneret af vores to huskokke, Ulrich og Jess, som Jytte og Karin så venligt havde udlånt i weekendens anledning. De sørgede for lækker mad og hygge til de trætte og sultne elever. Stor tak for det. Storskærmen blev også pudset af, da der pludselig var stemning for at se vm håndbold sammen i spisesalen.

Efter en god nat søvn - eller for nogen, et par timer på briksen - stod eleverne igen klar lørdag morgen kl 9 på værkstedet. Kursusdagen gik med at øve og perfektionere teknikkerne, som vi havde lært dagen før. Flere fik drejet flotte vaser op, som de kunne tage med hjem til fortsat færdiggørelse og brænding. Vi glæder os alle til at se de smukke resultater snart.

Som en ekstra bonus viste Bente os også, hvordan hun laver sine smukke lågkrukker. Dette var der

også nogen, der havde overskud nok til at give sig i kast med at afprøve.

Lørdag aften bød på festlig stemning med god mad og medbragte drikkevarer, inden alle trætte kursister gik omkuld. Søndagen stod på færdiggørelse af tingene, rengøring, "farvel og tak" og forhåbentlig på meget snart gensyn.

**Drømmer du om,
at deltage i Aalborgs hyggeligste
kunsthåndværkermarked.**

**LØRDAG d. 14 JUNI
10.00 - 16.00**

**Så har du nu muligheden,
for at ansøge om en standplads.
Ansøgningsfrist til d 17/3 2025.**

**Deltager gebyr; 150 kr
Vi serverer frokost, te/kaffe og kage.**

**N.B så vidt muligt skal du selv komme
med udstillingsbord.**

**Vi håber, at se din ansøgning i posten
på langekeramik@gmail.com ❤️**

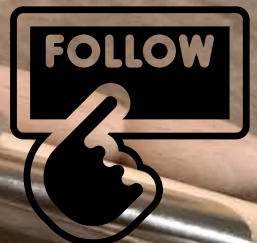
Benny V. Christensen
Import Export Agentur

TOTAL - LEVERANDØR TIL DEN KERAMISKE INDUSTRI

- Importør af VINGERLING' keramiske lertyper
- Importør af FERRO's keramiske glasurer og oxyder
- Levering med egen bil

Humblevej 26 B, Kædeby, 5932 Humble
Telefon 62 57 12 80 - Telefax 62 57 29 37 - Mobiltelefon 20 46 39 98
e-mail: Benny Christensen@get2net.dk

LERLAGERET.COM

v/ Dorte Schmidt Mortensen Storegade 16-18, 6880 Tarm Tlf. 26798529

**Drejeskiver
Ovne
Glasur
Råvarer
Ler
Værktøj
Glas
Kurser**

